λγαν ἀγρονὰτ νὰ θέλης νὰ βοηθήσῃς ἐσοῦ. φημὶν ἐγὼ ὅ
σαι σὲ ἐλέγχω, οὐ μόνον θέλω σὲ ὠφελήσῃ, ἀμὴ θέλεις κινηθῇ
νὰ μὲ μισήσῃς. λέγει ὁ σοφός, μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵ
να μὴ μισήσωσί σε. καὶ φαίνεται ὥσπερ τὸ ἔγραψεν ὁ αἰσώ-
μῦθ πος φαγὰ τῶν μαϊμούδων. λέγεται γὰρ ὡς πίθηκες
ἐκαθοικοῦσιν εἰς ψυχρὸν καὶ κρυάδη τόπον. καὶ βλέποντες
φεγγὰ ὥσπερ λίθον φεγγίζοντα λαμβάνονται. καὶ φέροντες
ἐκεῖ ξύλα κάρβουνον, ἐσώρευσαν ξύλα, καὶ ἐφυσοῦσαν
τὸ φωτίον διὰ νὰ ἀνάψῃ νὰ ζεσταθοῦσι. καὶ ὁ κόρακας ἰ-
δὼν τὴν φλυαρίαν αὐτῶν, ἔλεγεν αὐτοῖς νὰ μὴν κοπιάζουν
ἄδικα, οὐ γὰρ φωτίον, ἢ κάρβουνον φυσοῦσι, ἀλλὰ σά-
πιον. καὶ τότε ἄλλος ἔλεγε πρὸς τὸν κόρακα, μὴν ἐπιχει-
ρίζεσαι τὸν στραβὸν νὰ ἰσιάζῃς, τὸν λωλὸν νὰ φρονιμέ-
σῃς, τὸν μεθυσμένον νὰ σωφρονήσῃς, καὶ τὸν ἀμαθῆ νὰ
εὐτακτίζῃς. ὅτι οἱ φρόνιμοι τὸ ἀπαιτοῦσι διὰ τὸ δι-
κάζουσι ἀφανῶς εἰς τὴν φέξιν, ὅτι τὸ χάρισον. ὁ δὲ
κόρακας, μὴ ἀκούσας τὴν καλὴν ἑρμηνείαν ἐσήκωσεν εἰς τὰς
μαϊμούδες καὶ τὸν ἐκατάπνιξαν. οὕτως κινδυνεύω καὶ ἐγώ.
ὑπὸ φιλίας δὲ νικώμενος, φημὶν οὐ δύναμαι συμβουλεύειν σοι.
ἀλλὰ οὐ τῇ πονηρίᾳ νικώμενος, φιλονεικέστερος οὐ κακούργεις.
καὶ θέλεις φανῇ ὥσπερ ἔγραψεν ὁ πονηρὸς αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς τοῦ
μῦθ σχολαστικοῦ. λέγεται γὰρ ὅτι τις πονηρὸς αὐτὸς, καὶ ἕνας σ-
χολαστικὸς ἐκάμαν συντροφίαν. καὶ ἐμοῦ φαξιφαλοῦντες οὐ
εὕρηκαν χίλια φλωρία. καὶ εἶπεν ὁ καλὸς πρὸς τὸν πονηρόν, νὰ τὰ
μοιράσωμεν. ὁ δὲ πονηρὸς εἶπεν, οὐχί, ἀλλὰ ἂς παίρωμεν
τώρα μερικά, καὶ τὰ λοιπὰ ἂς τὰ κρύψωμεν εἰς τὴν γῆν. καὶ ὅ-
ταν χρειασθοῦμεν, θέλομεν ἔλθῃ νὰ τὰ παίρωμεν. καὶ ἔτζη θέ-
λει φαινέσθη καὶ ἡ φιλία μας. καὶ καθεξῆς φη ὁ σχολαστικὸς ὡς
καλὸς αὐτός, καὶ ἔκρυψαν τὰ φλωρία ὑπὸ κάτω εἰς ἕνα δέν-
δρον μέγα. καὶ ἐπῆγεν κρυφὰ ὁ πονηρὸς αὐτὸς καὶ ἐπῆρεν
ὅλον τὸν